

Modtagelse af Lovforslaget, som har fundet Sted, specielt fra de tre Parti-ers Side. Jeg skal først svare den ærede Ordfører for Venstre paa den Henstilling, han fremkom med om, at jeg skulde komme med Ændringsforslag. Jeg tror ikke, jeg kan love at komme med Ændringsforslag til § 2. § 8, om Maalene, er formuleret saaledes efter Aftale med nogle sagkyndige. Hvad angaar Henstillingen om, at man skal have et Spejl for deri at kunne se bagfra kommende Køretøjer; maa jeg gøre opmærksom paa § 30, 5te Stykke, for dér er der sat en Bestemmelse ind om, at Føreren er pligtig til at vige i Tide for bagfra kommende Køretøjer. Denne Bemærkning gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Ulrich, der ønskede denne Bestemmelse i en tidligere Paragraf. Der var ogsaa i Landstinget Tale om at sætte den i en tidligere Paragraf, men man gjorde det ikke, fordi man syntes, den hører mere hjemme i § 30. Den er derfor kommet ind her, og jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Ulrich vil være tilfreds dermed. Det er af systematiske Grunde, man har sat den dér.

Med Hensyn til Nummerpladerne, som det ærede Medlem Hr. Hedelund var inde paa, skal jeg sige, at det er selvfølgelig ikke Meningen, at Politiet skal tjene paa det, men man fastsætter en Pris, som nogenlunde kan holde.

De 5 Maaneders Varighed er taget af praktiske Grunde, idet vi ikke har ment det værd at tage 6 Maaneder, for saa kunde det være, man flyttede hver 6te Maaned.

Bestemmelsen i § 18 om Vederlaget kan det godt være ikke er saa god, som den kunde være. Den er et Kompromis, som er opnaaet i Landstinget, da man fra nogle Sider ønskede, at der overhovedet ikke skulde betales noget, fra andre vilde have Betaling, og som bekendt maa man ved et Kompromis gøre Indrømmelser fra begge Sider.

Derfor tror jeg i og for sig ikke, der er Grund til disse forskellige Ændringer, og her maa jeg selvfølgelig være enig med de 3 Ordførere i, at hvis man skal have Ændringer paa disse forskellige Punkter, var det mere rationelt at faa Lovforslaget i Udvalg, men jeg haaber ikke, der skal blive Tale derom.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen kom med forskellige Henstillinger, derunder en Henstilling om, at Ministeriet, naar det i Henhold til § 6 skal fastsætte de nærmere Regler for Lygternes Indretning, da tager Hensyn til de nye Opfindelser, der er kommet paa dette Omraade. Det er rigtigt,

som det ærede Medlem formodede, at jeg er bekendt med; at der er kommet saadanne Apparater. Da det blev forebragt mig i Dag, afviste jeg, at det kunde komme ind i Loven, og det var jo heller ikke det ærede Medlems Mening. Derimod skal der blive taget Hensyn til det, naar vi kommer med Bekendtgørelsen.

Spørgsmaalet om de autoriserede Kørelærere er meget omtvistet. Jeg vilde have ønsket, at man havde sat noget strengere Betingelser end alene, at man skal have Kørekort, for jeg synes, det er lige haardt nok, at naar en Mand lige har faaet Kørekort, kan han ogsaa straks være Lærer. Nu har man søgt at afværge dette ved, at der skal gaa et Aars Tid. Det er jo lidt, men vi blev nu enige om i Landstinget, at enhver har Lov til at være Kørelærer, naar han har den praktiske Uddannelse, og det har vist sig i det Par Aar, der er gaaet, at det er gaaet nogenlunde. Derfor forestaar jeg, at det bliver derved.

Det ærede Medlem var inde paa Spiritusspørgsmaalet og udtalte, at det var et vanskeligt Spørgsmaal. Ja, det er jo et ganske overordentlig vanskeligt Spørgsmaal, for der er ikke nogen som helst Mening i, at de Bøller, der kører rundt i beruset Tilstand, skal have Lov til at gøre Sikkerheden paa Vejene illusorisk ikke blot for Fodgængere og Cyklister, men ogsaa for andre Automobilister og desuden skal fremkalde en Opinion mod Automobilister. Derfor synes jeg, vi her maa gaa strengt frem.

Med Hensyn til § 44 skal jeg svare de ærede Medlemmer Hr. N. P. Nielsen, Hr. Ulrich og Hr. Steen under eet. Forholdet er desværre — om jeg saa maa sige — ikke det, at Justitsministeren kan disponere over de Penge, som bliver tilovers. Hvis det var det, kunde jeg angive de Formaal, som vi vilde bruge dem til, men det bliver jo saaledes efter Forhandling med Finansudvalget, at Overskuddet gaar ind i Statens Regnskab, og derfor skal Justitsministeren i hvert enkelt Tilfælde paa almindelig Maade komme med en Henstilling til Finansudvalget, om det vil gaa med til at bevilge det og det Beløb. Jeg kan nævne, at der i Aar er bevilget et Beløb til et Kursus for de motorsagkyndige; en Del af Udgifterne dertil afholdes af dette Beløb, idet Finansudvalget er gaaet med til det. Jeg kan ogsaa nævne, at et andet Spørgsmaal har været paa Tale, men der kom ikke noget ud af det, fordi man mente, det blev for dyrt. Man mente, at Færdselspolitiet delvis kunde erstattes med motorsagkyndige, men saa skulde man samtidig paabyde dem at have Automobile.